

escola

nº 79 - abril 2022

REVISTA DEL COL·LEGI SANT ALFONS DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT ES LLEDONER

Sam
coope-
rativa!

SUMARI

Vola, corre i sigues lliure!	2
Projectes	
Espai Natura (hortet).....	4
Holística.....	8
Escacs.....	12
Ràdio.....	14
Erasmus+.....	16
Ex-alumnes	
Lluís Martínez Crespo.....	18
L'APIMA Informa	22
Educació Infantil:	
Sant Antoni.....	24
Educació Primària:	
Diadestemàtiques (1r).....	26
Ambients (2n).....	28
Moviment i música (3r).....	32
Projecte prehistòria (4t).....	34
Els projectes de cinquè (5è).....	36
Records escolars (6è).....	40
Educació Secundària:	
Pareix mentida! (1r).....	42
Everyone can be a Nature Hero (2n).....	46
L'eix cronològic Edat Mitjana (2n).....	50
Departament de plàstica.....	52
Programa EOIES (4t).....	56
Formació professional:	
Algunes impressions (Comerç).....	57
Sortida a Aubocassa (Comerç).....	51
Magisdèries	
Un quart de segle.....	60
Departament d'Atenció a la diversitat	
Centrar l'atenció.....	64
Pandèmia i salut mental.....	68
Certamen literari	72

EDITORIAL

Tornam! Difosa aquella primavera en què ens raptaren, entram en una nova estació de llum i llistes pendents. Repassam cada línia traçada, reprenem els projectes que ens fan descobrir la vida a mida. No sabem si toca mirar enrere perquè la perspectiva no té direccions rectes i els nostres ulls tenen ja les parpelles esquinçades de tantes sorpreses sense proporcions. Perquè teníem entès que el destí havia d'esser un altre.

Ens adornarem amb la pausa dels dies, redescobrirem les aromes apaivagades per uns anys d'abraçades restringides. Rescatarem els pronoms en plural perquè l'idioma ja no tenguí enclitxes.

Tornam amb la força tranquil·la, amb les classes obertes, amb els llibres que despullen les setmanes que van passant sense sospites. Li contarem a la història que deixàrem de comptar, que ens perdérem les aules per un error de càlcul i l'atzar capriciós ens va obligar a inventar-les. Que semblava que no existíem quan mai no havíem estat tan a prop d'una vida que enyorava patis sense abstinències. I ens declaràrem addictes a la rutina que no teníem.

I tornam a obrir totes les barreres i els braços tancats, tornam a dibuixar rialles sense traves que no voldríem haver d'esborrar. I és que ja havíem oblidat que les dents són blanques, imperfectes, que cauen, que s'entesten a créixer tortes... Ja les endreçarem, que *tot està per fer i tot és possible!*

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció i Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar
Disseny i maquetació: Jaume Obrador Vaquer, Mª Antònia Vaquer Maimó
Foto portada: Fatima Hajji
Assessoria lingüística: Maria del Mar Vicens Uguet
Col·laboren: Tots els professors i alumnes del col·legi
Impressió: Edicions TALAÏOTS

Vola, corre

i sigues lliure!

En Toni era un nin de 7 anys que patia una malaltia rara no diagnosticada. En Toni no hi veia, no hi sentia, no podia estar dret, no xerrava. Una malaltia tan rara i inexplicable... Físicament, en Toni era un nin blanet, és a dir, com una pepa de jugueta que, si no l'aguantaven, queia a terra.

De cara en Toni era molt guapet, per a mi era com cuidar un bebè gros. Com a persona, ho tenia difícil per poder expressar-se, però, de tant en tant, si alguna cosa no li agradava, feia una cara rara, tot i que no plorava quasi mai. En canvi, si una cosa li agradava, sempre s'expressava amb un somriure molt gran, que a mi m'alegrava el dia.

Acceptar tenir un germà com aquest és dur perquè a vegades penses: i si ell hagués estat normal? Com seria la seva veu? Seria molt alt? Seria molt pesat?... A mesura que passa el temps ja no hi penses tant i, al final, ho acceptes i intentes cuidar-lo i estimar-lo el més possible.

A vegades, dels meus amics, sent coses que diuen dels seus germans: que si és molt pesat, que si em pega, que si li peg jo a ell. Aquestes coses em fan pensar i em dic a mi mateix «tant de bo m'hagués passat a mi també».

Però no tot són desavantatges pel fet de tenir un germà especial, perquè si no hagués estat per ell, potser mai no hauria trepitjat la gespa del Camp Nou i no m'hauria fet una foto amb tots els jugadors del Barça (i no hagués sortit al costat d'un dels millors jugadors del món, Luis Suárez). Una altra cosa que no hauria fet mai de la vida és participar en un triatló amb el meu germà. Això sí, només vaig fer la part de córrer amb ma mare; les altres dues parts, nedar i bicicleta, les va fer un oncle meu que es diu Jaume Bessonet.

Per acabar, us vull contar com és de dur acceptar la mort d'un germà que ha estat set anys de la meua vida al meu costat. Quan et deixa una persona com un germà et fa un buit molt gros al teu interior, perquè sovint recordes aquells moments tan bons que vas passar amb ell, o també aquella careta tan dolça i tendra que acariciava dia i nit. Són moltes les coses que he fet amb ell, però ara toca cercar el suport de la família i els amics i mirar cap endavant.

També vull remarcar que en Toni ha viscut la millor vida que podia viure amb aquesta malaltia, i tot gràcies a la família i la gent que el coneixia, però, sobretot, gràcies a una persona en especial: ma mare.

Toniet meu, ara només et puc dir una cosa: vola, corre i sigues lliure. Si pot ser, no t'oblidis mai d'allò que sempre t'he dit: T'ESTIM INFINITÍSSIM MOLTÍSSIM!

Manuel Jiménez Oliver

Espai Natura

Quan els nins i nines d'Es Lledoner han d'anar a l'hort desferren una rialla d'orella a orella. Ja sigui quan hi van amb el seu curs per sembrar o collir qualche hortalissa o, senzillament, de visita per veure el creixement. També passen molt de gust els de 1r cicle d'EP quan poden triar anar a *l'espai natura*, que és com s'anomena l'hort. Per a ells anar a l'hort és diversió, és compartir, és feinejar, és cansament, és alegria... és aprenentatge. Durant el trimestre es van sembrar patates, cebes, lletugues, alls, cigrons, pastanagues, flors i carabassons. I es van collir faves, alguns estrigassons, grells, espinacs, lletugues, raves, ravenets, cols de diferents tipus (borratxones, kale, coliflor, bròquil) i les primeres carxofes.

L'hort d'Es Lledoner tampoc no es va alliberar d'aquest malson. També va romadre confinat. Va trobar a faltar els bots i les petjades dels nins i

nines. No podia veure com els infants comparteixen les eines i s'ajuden a l'hora de sembrar o collir. A les plantes, aigua no els va faltar, però sí ser regades suaument amb una regadora petita. Als nins i nines els encantava omplir les regadores, feien una feinada, sigui per regar les plantes o per tragar-la al caramull de grava i fer rierols. Anaven molt bé unes botes d'aigua i el fang que arribaven a fer, sense exagerar, podia

arribar als genolls.

Tampoc es podia sentir el coc-coc-coc-coc que feien les gallines quan hi entraven sis o set al·lotons a la vegada. Tots aquests dies varen menjar, però no era el mateix per a elles. Trobaven a faltar les fues dels nins per entrar-hi que es transformava en calma durant el temps que estaven amb elles. Aquella fulla que els donaven a la boca o el pa banyat que els cau per damunt el cap els temps que menjaven, l'alegria del nin o nina que trobava un ou dins el ponedor...

Tots aquests moments tornaran, podrem gaudir del nostre espai natura una altra vegada i aprendre a estimar-lo encara més del que ho fèiem. Cuidau-vos i salut que no falti.

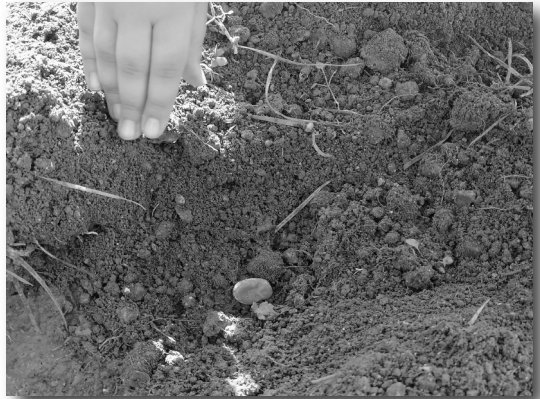
L'estrigassó que estava confinat

L'hort sempre ens espera

... segona part

Aquest animaló invisible que ens té a tots entretinguts, no ha passat desapercebut per l'hortet de l'escola. També se n'ha ressentit de les conseqüències. Recordam que el passat 2020 quan ens varen confinar a tots, l'hort estava a punt d'explotar la seva collita i es va perdre part de

la producció del moment. Però ell va romandre esperant que un dia hi tornàssim. Ja en el curs vinent es va anar recuperant a poc a poc l'activitat a l'hortet en les mesures que era possible. I a aquest nou curs que ens trobam, els cursos més petits de primària hem anat fent visites a l'hortet. La terra necessita les petjades dels alumnes, a les males herbes els agrada sentir-ne les mans estretes, les eines s'enfaden si no els manegen adesiara. L'hort quan és capgi-

rat pels alumnes respira d'una altra manera més alegre. Si no es queda sol i trist, les herbes creixen sense ganes, la terra s'eixuga i tot fa més mala cara.

En una de les visites a l'hort els de primer han sembrat lletugues i pastanagues, els de tercer també han sembrat lletugues d'unes quantes classes, pastanagues i faves.

Amb la sembra de les faves, cada alumne va poder experimentar com sembrar una llavor. Es durà a terme un registre del seu creixement que servirà per treballar la mesura de longitud a l'apartat de matemàtiques. I amb el fruit final que ens oferirà la llavor, els alumnes seran qui decidiran que es pot fer. Aprofitant les visites a l'hortet els alumnes de tercer de primària hem creat un diari de l'hort de la classe, on hi podem anotar totes aquestes experiències viscudes allà.

Sempre que sigui possible continuarem anant a l'hort i no el deixarem de banda, perquè allà és un espai on es poden complir perfectament les mesures de distància i finestres obertes.

L'estrigassó vacunat

Holística

Aquest curs hem engegat a primer cicle de primària aquest projecte que ara us presentarem.

Què és el projecte Holístic?

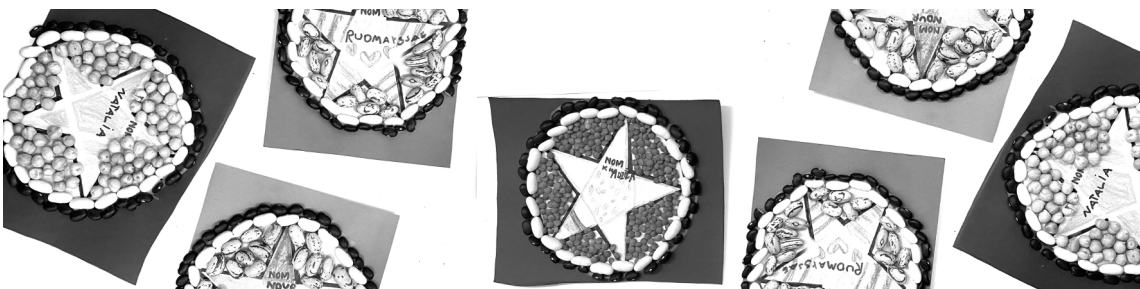
Per dir-ho ras i curt, pretén ser un viatge a través dels valors espirituals, culturals, artístics i humans dels nostres nins i nines; treballant l'autococoneixement, la imbricació amb la natura, la meditació, l'expressió plàstica i corporal, l'educació emocional i el domini del cos.

I com ho fem a tot això, us demanareu, idè, com diu Satish Kumar, treballant des de les tres "H" (head, hands and heart), això és des del cor, les mans i el cap. És a dir, des d'una concepció universal i completa de l'ésser humà i atenent les seves tres dimensions: la intel·lectual (pensament) la manual (el fer, l'activitat) i l'espiritual (les emocions).

L'objectiu d'aquest projecte és que els i les alumnes tinguin noves experiències que els ajudin a completar, madurar i treballar la creativitat, la motivació, l'autodisciplina, la cooperació, l'autoconeixement, la pau i l'autorealització, dins un ambient de serenor i de tranquil·litat.

Quines activitats es duen a terme a Holística?

Treballam des de diverses disciplines i arts:

TEATRE: Desenvolupament de l'expressió oral, el domini i el coneixement de l'esquema corporal, la improvisació...

DANSA: El ritme, la coordinació, la interpretació d'una melodia i el domini expressiu del cos.

IOGA i MEDITACIÓ, per tal de prendre consciència de la postura corporal, la respiració, les emocions i de la importància de tenir cura del propi cos.

EXPRESSIÓ PLÀSTICA: Les relacions entre els colors, les formes i les emocions, el desenvolupament de la motricitat fina, treballar la creativitat i els diferents materials, observar la natura i treballar la teoria dels colors.

Per què el treball de loga a l'escola?

La feina a través del loga esdevé a l'escola una eina essencial per treballar la consciència corporal, la capacitat de relaxació, de sentir i sentir-se i de meditar. Tot això per tal de desenvolupar la vida interior dels alumnes amb l'objectiu que es coneguin més i millor ells mateixos. Aprendre a gestionar les emocions els ajudarà a millorar les relacions amb els altres. Els nins i les nines tot sovint no tenen la capacitat de dominar-se, d'escoltar, de canalitzar els seus impulsos o fer-se'n responsables.

La respiració serveix per conèixer el nostre estat intern i la podrem utilitzar en diferents situacions, per calmar-nos o per reactivar l'energia del cos.

La relaxació, la concentració i la meditació ens obriran les portes per anar assimilant i interioritzant els aprenentatges.

Així, seguint preceptes de coneguts autors com Rousseau, Steiner o Montessori, hem engegat amb tota la il·lusió aquest projecte per a l'educació integral del nostre alumnat.

Què hem fet aquest primer trimestre?

Vàrem començar el curs expectants, a veure què seria aquesta assignatura en què en comptes de l'estoig i el quadern havíem de dur una estoreta i roba còmode. Després d'una primera presa de contacte vàrem treballar la improvisació teatral, l'expressió corporal i l'oralitat, per tal de rompre el gel. Llavors, vàrem fer els primers intents de l'art de teixir, teixint amb els dits i amb un petit teler, segons el desenvolupament dels infants, la qual cosa ens ajuda a treballar la motricitat de mans i dits.

En contacte amb la tardor i la natura, vàrem contar el conte de La poma que volia ser una estrella per introduir els valors que cada un portam a dins i la importància d'obrir-nos als altres per poder lluir aquesta estrella del nostre interior, ho vàrem completar amb un mandala de llavors.

Amb l'arribada de novembre, vàrem celebrar la Festa de la Llum el dia de Sant Martí, amb el conte, la cançó i amb l'elaboració del nostre fanal.

I amb el desembre vàrem rebre la visita d'un personatge màgic, el Follet de l'Advent, que durant quatre setmanes ens va portar contes i altres activitats relacionades amb els minerals, els vegetals i les plantes, amb els animals i els éssers humans. Va acabar aquesta activitat amb una espiral d'advent de pasta de sal per celebrar en família la Llum que sojorna davall la terra durant l'hivern a l'espera de l'esclat de la primavera.

I aquest mes de gener hem seguit amb els cicles de la natura, hem observat la flor de l'ametller i hem contat la llegenda de per què a Mallorca els ametllers omplen de blanc els camps en el mes de gener i hem fet un petit quadre amb ceres fosses.

Durant tot aquest temps hem anat treballant de forma gradual les àssanes i els coneixements del ioga, així com els conceptes de la respiració, el valor del silenci i la necessitat de ser guerrers de pau i amor.

I com que val més una imatge que mil paraules, aquí teniu algunes fotos d'aquest procés, esperam que les gaudiu de la mateixa manera que ho hem fet nosaltres mentre realitzàvem les activitats.

Namasté

Margalida Estelrich

***Mestra especialista de ciències i d'educació física,
formació en pedagogía holística a l'escola "Sa Llabor"
i llicenciada en Arts Escèniques.***

Escacs

Enguany, continuam fent el projecte Escacs a la nostra escola que vàrem posar en marxa l'any 2019; però enguany hem fet un projecte interdisciplinari que es treballa des de moltes assignatures: des de l'àrea de Matemàtiques s'apliquen els escacs per treballar continguts de l'assignatura, des de l'àrea de Tecnologia els alumnes de 2n d'ESO han fet un taulell d'escacs, des de TIC de 4t s'ha organitzat un torneig a nivell de grups, des de les assignatures de llengües treballen articles, poemes... d'escacs, des de l'assignatura de Valors es treballen els escacs i la dona, etc.

Cicle de conferències d'Escacs

L'escaquista Mónica Calzetta Ruiz va fer una ponència al CEP de Palma sobre escacs i igualtat de gènere, on va explicar la posició de la dona i les seves vivències en el món dels escacs.

Aquesta conferència forma part del Cicle de Conferències del programa Escacs a l'Escola 2021-2022, organitzat pel Servei d'Innovació

Educativa de la Conselleria d'Educació i Formació Professional del Govern de les Illes Balears, amb la col·laboració de la Federació Balear d'Escacs i de la Unió de Cooperatives.

A aquesta ponència varen assistir-hi professorat del centre per continuar treballant amb el projecte Escacs a l'Escola.

EducaEscacs

La nostra escola forma part del programa Escacs a l'Escola, on hi ha diferents recursos educatius per poder treballar des de les escoles i, entre d'altres, una plataforma EducaEscacs IB que s'ha posat en marxa enguany on participen quaranta-sis

centres (on hi ha recursos, blocs per posar coses en comú amb els diferents professors...) que han rebut una formació per poder posar-lo en marxa a l'escola.

1r Torneig d'Escacs a Secundària i FPB

Els alumnes de 4t d'ESO, a l'assignatura de TIC, enguany han organitzat el 1r torneig d'Escacs on hi participen tots els alumnes d'ESO i FPB que hav volgut.

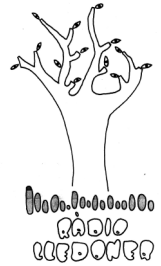
La inscripció al torneig era lliure i els participants s'han repartit en 4 grups, un per a cada curs. Els enfrontaments es van disputant durant les hores de tutoria.

Aquest torneig ha rebut una molt bona acceptació, amb un centenar de participants en total.

Ràdio Es Lledoner

Com molts de vosaltres ja sabeu, a finals del curs passat, i després de poder destinar una partida econòmica rebuda per finançament d'Erasmus, un parell dels nostres professors es van engrescar en muntar i arrancar un nou projecte a l'escola, que és ni més ni menys que Ràdio Lledoner.

Una ràdio escolar és una eina molt potent per poder treballar l'expressió oral dels nostres alumnes, una competència molt necessària avui dia. Es fa feina dins les assignatures de llengües, però també a les d'altres àmbits. La ràdio, permet millorar molt l'expressió i, a la vegada, permet vèncer algunes pors de parlar davant un auditori, sigui una classe o, més endavant, un tribunal.

La complexitat d'emetre per FM, i l'avenç de les noves tecnologies ens permeten avui dia incorporar el sistema de pòdcast, que també ens apropa en línia a possibles oients. Per això, tots els programes i inter-

vencions que es fan a la ràdio es pen- gen a la nostra web en format pòd- cast, que es pot escoltar en qualsevol moment. Els nostres professors Katerina Srpova i Pere Barceló, viatjaren el passat juny a Florència per aprendre una mica sobre el funciona- ment de la ràdio escolar. Quan arri- baren, van posar en comú tot el seu aprenentatge i experiència amb la resta de professorat i s'ha format un equip de ràdio que promet moltes

sorpreses. Però, abans d'engegar-la, era necessari tenir un logotip per a la ràdio i, després d'un concurs amb molta participació, es va decidir que el logotip seria el creat per l'alumna Lydia Chaves Sierra.

Aquests darrers mesos hi ha hagut molt de moviment dins el nostre estudi de ràdio. Alumnes de primària, de secundària i d'FPB ja han passat per l'estudi a enregistrar els seus primers pòdcasts, amb un resultat admirable. Han enregistrat programes amb diversos capítols referents a Erasmus days, Halloween, Música... Fins i tot per celebrar el Dia de la Pau van emetre en directe pels altaveus de l'escola un programa especial que va ser una passada. Concurs per endevinar una frase feta amb els idiomes dels alumnes de l'escola, secció amb alumnes de PALIC, explicació de la simbologia de la pau, tertúlia sobre la cançó Lánzalo sobre els refugiats de Síria, el conflicte Rússia-Ucraïna i finalment un

poema de la nostra professora Antònia Maria Fiol, recitat pels alumnes de 3r d'ESO.

I després de l'experiència del directe, també s'atreveren, una setmana després del Dia de la Pau, a fer un programa especial el Dia de la Dona Científica, que emeteren en streaming per YouTube al canal de l'escola i també el podeu trobar en pòdcast a la nostra plana web. Tots els alumnes de secundària van seguir el programa des de les seves aules o el passadís per poder conèixer més sobre la temàtica de les dones científiques. Fins i tot van participar en directe a un Kahoot creat pels alumnes de 3r amb més de 170 participants.

Unes experiències enriquidores que ben segur recordaran i engrescaran als altres membres de l'escola a prendre-hi part.

Equip Ràdio Lledoner

Erasmus +

Acreditación
Erasmus
2021-2027

Després de gairebé dos anys sense cap mobilitat d'Erasmus+, a la fi tornam a posar en marxa la maquinària i amb moltes novetats!

Pel que fa als intercanvis d'alumnes amb el Montessori College, els nostres alumnes de 3r ESO viatjaran a Holanda dia 3 d'abril i rebran els estudiants de Nijmegen entre els dies 12-18 de juny.

També es tornen a iniciar les mobilitats del professorat. La primera ja es va realitzar al principi d'aquest curs escolar a Praga, ara toquen dos viatges d'aprenentatge per observació (job shadowing). Dos professors de secundària aniran a Copenhaguen i tendran l'honor de visitar una escola que és considerada com la millor escola de Dinamarca! Per una altra banda, dues mestres de primària viatjaran a Polònia on visitaran una escola local.

Finalment, però no menys important, la nostra escola ha estat seleccionada per obtenir l'acreditació Erasmus+ fins a l'any 2027. En altres paraules, ens esperen cinc anys plens de noves aventures, col·laboracions internacionals i millores educatives.

Erasmus: Encouraging Creative Thinking

Praga, octubre 2021.

Durant la primera setmana d'octubre de 2021 els mestres de primària, Lúdia i Biel, vàrem assistir a la formació Erasmus+ anomenada Encouraging Creative Thinking en el Centre d'Ensenyament Internacional ITC de Praga.

Va ser un curs amb molta interacció i feina en grup constant per tal d'entendre com introduir el pensament creatiu a les aules. Es tracta de crear activitats que permetin treballar els continguts que habitualment fem a l'aula d'una manera

més engrescadora i que ajudi a fixar millor els aprenentatges, sovint entenent que la resposta correcta pot ser més d'una i que incentivar el pensament creatiu millora la capacitat d'arribar a conclusions i de crear respostes per a qualsevol matèria.

Així doncs, varem repassar i descobrir moltes teories educatives transversals amb exemplificacions pràctiques, algunes aplicacions informàtiques i, també, dinàmiques basades en l'escenificació, el teatre i les habilitats interpretatives.

No hi ha dubte que va ser una experiència de formació diferent i molt enriquidora, compartida amb professorat d'altres països d'Europa, la qual cosa va afegir un plus cultural a aquells dies d'aprenentatges.

Finalment, volem destacar l'entorn que ens va acollir durant aquella setmana: Praga "la ciutat daurada". Sens dubte, mítica, màgica i fabulosa, amb un paisatge urbà que ha inspirat el món surrealista de Frank Kafka o la

poesia de Rilke. Va ser un gran privilegi poder-la gaudir amb calma, deixant que ella ens descobrís a poc a poc els seus secrets, els seus racons i els seus tresors, recorrent els seus carrers dia a dia amb la rutina de qui no se sent turista sinó, més aviat, un personatge d'una ciutat estreta d'un conte de fades.

Fins a la pròxima!

Biel Rosselló i Lúdia Socias
Mestres d'Esucació Primària

Començar a viure

Vull començar aquest escrit agraint al col·legi Sant Alfons la possibilitat de participar en la aquesta revista. He de dir que el primer record que m'ha vingut al cap quan m'he assegut davant l'ordinador ha estat el d'haver de fer una redacció. Aquell moment en què tots els meus companys començaven a escriure i jo em quedava amb la ment en blanc, sense saber per on començar (sempre he estat més de ciències). Però al cap d'uns minuts els records han començat a fluir... i no podia ser d'una altra manera, ja que m'hi vaig passar la infància i mitja adolescència a Sant Alfons.

Els meus primers records són de les Trinitàries. Allà ens havíem d'enfrontar amb

situacions com aprendre les vocals, decidir el teu color favorit o la renyada d'una mestra perquè et menjaves el moc o et pixaves a sobre. Tot i que la majoria d'aquests records em fan bastanta gràcia, potser no és necessari entrar en massa detalls. Però sí que vull fer una menció a aquelles primeres mestres que ens van mostrar com començar a viure, Sor Maria i Sor Antònia.

Després vam passar a la Caritat, on vam cursar els primers anys de primària. Primer i segon van ser amb na Llúcia i tercer i quart van ser amb Don Tòfol. És curiós que en aquella època als professors els dèiem de Don però a cap profesora li dèiem Donya (me n'acab d'adonar). Aquí és on es va formar el meravellós grup amb el qual vaig compartir aula tota la meua infància, i d'aquest grup en van sortir fantàstics amics i amigues que encara conservo. Durant aquella etapa vam viure l'aparició dels tazos. Vam passar de caure a terra mentre jugàvem a tirar-nos a terra per jugar. Recordo bé aquelles intenses sessions d'entrenament (pati) per desenvolupar noves estratègies que ens permetessin girar els trossos de plàstics dels nostres companys per quedar-nos-els.

Passada aquesta segona etapa, ja tocava anar a l'escola dels grans. Per descomptat que em feia il·lusió anar a l'escola dels grans, però els primers anys els grans no érem precisament nosaltres, sinó els altres. Recordo perfectament el primer dia de cinquè. Jo i alguns

companys vam passar el nostre primer pati a un racó, observant com es comportava tota la fauna d'aquell nou territori, ja que havíem sentit històries que contaven que qualsevol excusa era bona per ser víctima de quintades (no entraré en detalls per no donar idees). Aquell dia també vam conèixer a Sor Polònia, una bellíssima persona que es va guanyar el cel essent la nostra mestra aquell any. Després va venir en Joan Xamena, al qual vam intentar torejar, ja que era el seu primer any al centre, però que ràpidament ens va posar a lloc (i he de dir que a mi el primer). Vaig gaudir molt les classes i els campionats d'escacs amb ell.

D'aquells anys puc destacar el dia que començaven les vacances de Nadal. Jo em vaig criar al Forn de la Soledat (que ho fan tot molt bo, per cert), i quan m'aixecava aquell dia em trobava tot el forn ple de centenars de mini coques de Nadal. Jo aprofitava un dels viatges que feia mon pare amb la Nissan Vanette equipada amb tres pisos de posts plenes de coques, per anar a escola. Després de cantar nades a l'església sortíem tots al

pati de l'escola i gaudíem d'aquelles coques amb una xocolata calenta. Era boníssim!

Començar l'ESO significava que arribava el moment de tenir a tots aquells professors dels quals tant n'havíem sentit a parlar. Jo tenia a la meva germana cursant dos cursos més que jo, així que en certa manera tenia informació de primera mà. Primer vengué la generació dels clàssics: Don Toni (x3), Don Guillem, na Maria Antònia d'anglès, etc. M'agradaven especialment les classes de mates amb Don Toni (en "Xorret"), era molt imprevisible i era tan probable que fes un acudit com que t'arribés

una bescollada (que si se l'enduia un altre, també era divertit). Els dos darrers anys tinguérem a una nova generació de "profes", més joves, i que feren (i probablement fan) una gran labor lidiament amb classes plenes d'hormones adolescents. Na Maria Obrador, en Maties, na Jero, na Maria Antònia, na Miquela Orfí, en Cosme, etc. Record perfectament al meu tutor de 4t d'ESO, en Maties, dient-me "tu no serveixes per fer batxillerat". Aquesta va ser, probablement, una de les principals motivacions que vaig tenir per doblar el meu esforç quan vaig arribar a l'institut (gràcies). També record especialment

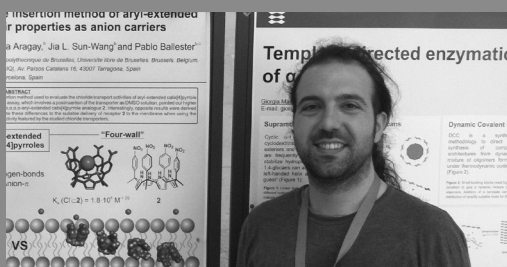

les classes de francès amb na Jero. Érem un grup reduït i vam formar un vincle bastant especial durant aquells anys. Per descomptat, sempre vaig dubtar que el que aprengué en aquelles classes em pogués servir en el futur, *mais maintenant je vive a la Belgique et je suis très content d'avoir appris un petit peu de français a l'école.*

Naturalment, també record amb molta il·lusió els dies d'educació física al camp d'esports, les primeres timbes de jocs de cartes al bar, les excursions a Sant Salvador, les Jornades Multiesportives i els viatges a esquiar, entre d'altres. Però crec que ja és hora d'acomiar-me.

Espero haver transmès l'alegria i il·lusió amb què he escrit aquest text. Molts ànims a tots en aquesta peculiar situació en la qual ens trobam. Recordau, l'experiència ens servirà per valorar coses que pot ser abans no valoràvem tant.

Lluís Martínez va ser alumne d'Es Lledoner en una època en la qual arrencava la implantació de l'ESO. Va créixer envoltat de l'olor de pa cuit i coques bambes del forn que pertany a la seva família. Després d'anys de sortir de les seves aules, hi retorna per un moment fent la seva mitja rialla i amb la fina ironia que sempre l'ha precedit.

Acabats els primers estudis amb nosaltres, es va llicenciar en Química perquè, com bé declara, és més entusiasta de les ciències. No debades també va obtenir un doctorat en Ciència i Tecnologia Química per la UIB l'any 2015.

Després dels seus estudis, es va dedicar a la docència en diferents instituts de secundària de Mallorca i a la mateixa Universitat de les Illes Balears. Però l'aventura de les aules de l'illa no va ser suficient. Agafà maletes i actualment és investigador postdoctoral a l'Université Libre de Bruxelles, a Bèlgica on s'ha vist obligat a parlar un poc d'aquell francès que va aprendre i que no es pensava mai emprar.

A part d'aquesta feina com a docent i investigador, ha trobat temps per col·laborar en nombroses publicacions científiques, els temes de les quals es troben relacionats amb el seu camp d'investigació.

L'APIMA Informa

Com d'uis aquest curs escolar? Sembla que, després dels darrers anys de pandèmia, a poc a poc tornam a la normalitat, si és que existeix una sola normalitat. Si més no, tornam a allò que cadascú de nosaltres estava acostumat a fer. Tant de bo, però, ho facem amb més consciència en molts aspectes com és ara aprendre a valorar les coses que realment són importants, ser més solidaris entre tots i tenir cura del nostre planeta.

Per cert, la nova junta de l'APIMA no ens hem presentat encara! Des de principi de curs, l'antiga presidenta, na Catalina Carme Cruellas, va donar pas a na Miquela Maria Nicolau Ramon en el seu càrrec. La vicepresidenta és na Myriam Vidal; secretària, Bàrbara M. Oliver; tresorera, Maria Ramal i com a vocals: Mariví López, Sara Farràs, Maria Àngela Fullana, Maria Elena Obrador, Juan Roig, Deborah Pérez, Raquel Forteza i Sandra Escribano, que també actua de portaveu.

La junta directiva, però, compta amb el suport de moltes famílies que, des de començament de curs, ja han aportat idees i accions per tal que allò que fa l'APIMA tiri endavant: la visita del patge dels Reis d'Orient i les bústies per a

deixar-hi cartes i xumets o les gloses de Sant Antoni, en són un exemple. Si no fos per la gent que, de manera desinteressada, però pensant en els seus fills i el seu benestar dins l'escola, l'APIMA no tendria sentit. Així que gràcies a totes les famílies que ens ajudau a fer possible una APIMA activa.

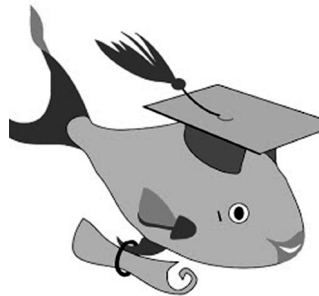
A més, volem aprofitar per donar les gràcies per tota la feina feta als membres de l'antiga junta directiva, que posaren fil a projectes que

s'han consolidat ara, com és la compra dels tres desfibril·ladors, un per a cada edifici de l'escola. Una gran inversió de la qual n'estam orgullosos, ja que farà que els nostres fills estiguin més segurs. A més, la gestió d'aquesta darrera junta, enmig de la pandèmia, no va ser

fàcil i és pertinent que des d'aquí els donem les gràcies per tota la feina feta.

Per això, el nou equip segueix les petjades de les juntes anteriors amb l'objectiu de fer una escola millor i d'establir ponts de contacte entre famílies i professorat per tal que l'educació dels nostres fills sigui cosa de tots i que siguem tots els que la milloram a partir de les inquietuds i necessitats que sorgeixin.

Seguim, idò, representant els pares

i mares davant l'escola, donant a conèixer les nostres tradicions populars i subvencionant els rosaris de Tots Sants, la bunyolada de les Verges i la xocolatada de Nadal, les gloses per Sant Antoni i la setmana de Sant Jordi. A més, aplicam un descompte de 2 euros en les activitats extraescolars per als membres de l'APIMA i els donam de manera gratuïta la camiseteta de Sant Jordi.

Us recordam que també col·laborem, si s'escau, en la compra de productes de seguretat i higiene que necessiti el centre per mantenir la seguretat en la nostra escola i la dels nostres fills.

La pandèmia ha fet que algunes de les activitats que dúiem a terme, com ara la Festa de Primavera, que organitzàvem juntament amb l'escola, no s'hagin pogut realitzar, així com activitats culturals en família: excursions o l'adhesió al programa Llegim en Família, entre

d'altres. Hi tornarem tan bon punt sigui possible.

Si encara no sou membres de l'APIMA, us animam que prengueu consciència de tot allò que feim, no només per als membres de l'APIMA, sinó per a tots els alumnes de la nostra escola. Qui no voldria formar part d'un equip que vetlla per la seguretat dels seus fills i fa que l'escola estigui dotada de desfibril·ladors? Volem ser una APIMA activa, que es renova a cada errada i actua amb consciència. Som aquí per a fer una escola millor i amb l'ajuda de tothom segur que ho aconseguim. La garantia que anam per bon camí és veure que els nostres fills van a escola feliços i que tornen amb un somriure a la boca.

Gràcies, mestres, professors i membres de l'APIMA per fer que això sigui possible.

Junta directiva APIMA

Es Lledoner

Sant Antoni

Escoleta de Sant Alfons
1r cicle

Des de l'escoleta treballam les festes tradicionals i ara més que mai degut a la situació que vivim en aquests moments. Al gener celebrarem Sant Antoni, una festa molt arrelada pels foguerons, balls tradicionals, gloses, cançons..., i a les aules ho treballarem fent murals, activitats plàstiques, experimentat amb sobrassada, vestint-nos de dimoni, fent una petita demostració de ball de pagès i, finalment berenant de pa i sobrassada.

No volem que es perdin aquestes tradicions i per això aquí us deixam una mostra del que vam fer.

*SANT ANTONI ANAVA ESCOLA
AMB UN LLIBRE A CADA MÀ
EL DIMONI HI VA ANAR
I LI VA PRENDRE EL BERENAR.*

VISCA SANT ANTONI!

Diades temàtiques

1r Primària

Enguany, a 1r de primària, dediquem alguns dies a anar a l'hortet, a l'edifici de secundària, per aprofitar l'espai i les possibilitats que ens ofereix aquell espai. Allà, hi muntam diades temàtiques relacionades amb diferents moments assenyalats de l'any, en les que hi fem tallers interdisciplinaris de tota mena. A més, l'espai de l'hortet, ens permet programar dinàmiques i activitats que no són possibles dins l'aula, afavorint la motivació i promovent les interrelacions entre l'alumnat d'una manera diferent del dia a dia a l'escola.

De moment, ja hem celebrat la Diada de Tots Sants/Halloween i la Diada de Nadal. Més endavant farem la Diada de Pasqua i, cap a final de curs, la diada de benvinguda a l'estiu.

En les següents fotografies en teniu una mostra!

Educació Primària

Ambients a 2n de Primària

2n Primària

Els ambients són diferents espais d'aprenentatge, de relació i comunicació on a partir de diferents propostes els infants poden actuar, observar, experimentar, construir, inventar, imaginar, compartir, relacionar-se, emocionar-se i interactuar amb els altres.

Els infants disposen d'un temps d'experiència activa, construïda per l'adult, però reconstruïda per ells mateixos, on nens i nenes es reuneixen per explorar diverses possibilitats de joc i dels materials.

Els ambients segueixen el model socioconstructivista, el qual parteix d'un aprenentatge significatiu per part de l'alumne, que té en compte els seus coneixements previs i en el qual destaca la gran importància que té la relació amb els companys/es

QUÈ PRETENEM ACONSEGUIR AMB ELS AMBIENTS

- Potenciar el llenguatge oral i escrit
- Afavorir les relacions socials i de convivència entre els infants de diferents edats.
- Desenvolupar els hàbits socials; compartir espais, jocs, joguines, posar-se d'acord els uns amb els altres, establir normes de comportament i de joc.
- Desenvolupar el llenguatge oral: lèxic, espontaneïtat en la parla.
- Aprendre dels companys/es, no només de l'adult.
- Oferir als infants un espai de joc on poder investigar, observar, manipular de manera constant i lliure sistemàticament.
- Expressar els seus sentiments, emocions i sensacions lliurement.
- Respectar a les persones i els materials.

PRINCIPIS METODOLÒGICS DELS AMBIENTS

- L'infant és el constructor del seu propi aprenentatge. Investiga, prova, assaja, modifica, construeix, destrueix, parla, raona, explica, inventa, imagina.
- La funció dels i de les mestres és fer de guia, d'organitzadors/es, de mediadors/es que faciliten el procés d'aprenentatge.
- Fer reunions periòdiques per valorar el funcionament d'aquests ambients (pensem en afegir noves propostes, oferim materials nous, acordam criteris de funcionament, d'avaluació)

FUNCIONAMENT DELS AMBIENTS

- Feim dues sessions per a cada grup al llarg de la setmana sempre que és possible.
- A cada ambient hi ha quatre, sis o vuit infants, depenent de l'espai, així que la ràtio és més baixa i els podem atendre d'una manera més individualitzada.
- La dinàmica dels ambients serà sempre la mateixa:
- En entrar a l'ambient s'expliquen les diferents propostes.
- Si el joc és més lliure per part dels infants on el mestre o la mestra farà de guia i de suggeridor/a de propostes.

ESPAIS I MATERIALS

- Donam molta importància als espais i a la seva organització. Creiem que tant l'espai com els materials són la principal estratègia d'intervenció.
- Utilitzar tota mena de materials: naturals, efímers, durs, tous, continus, discontinus.
- Crear espais atractius i susceptibles d'aprenentatges.

QUINS AMBIENTS FEM?

L'ambient APRENEM

Espai on es fomenta el plaer per la lectura i l'escriptura a través de jocs, i altres dinàmiques on els nins troben propostes lliures i propostes dirigides.

L'ambient CREAM (ubicat a l'escala)

Serà un espai on poder explorar, crear, manipular, experimentar, construir... amb diferents tipus de material; Prèviament poden pensar què volen fer o construir i portar-ho a la pràctica. Es faran exposicions a l'escala de l'escola de les escultures creades.

L'ambient DESCOBRIM

Espai on a través de mini mons i altres materials es treballen les temàtiques tractades a l'aula.

L'ambient EXPRESSAM (ubicat a l'escala)

La transformació de la pròpia identitat és una font molt gran de plaer i riquesa personals, pels infants que es troben en un moment de construcció d'aquesta identitat. Veure com es transforma la seva imatge i el seu rol. Poden introduir-se a un món de fantasia i imaginació, on aquest espai de joc simbòlic disposa d'una ambientació que convida a disfressar-se i mirar la pròpia transformació.

L'ambient de LA LLUM I LA FOSCOR

En aquest ambient hi trobaran diferents materials on la foscor serà protagonista, sempre amb uns punts de llum com serà un retroprojector, una taula de llum, caixes fosques, lots... o un racó on hi haurà instal·lada una llum freda on els infants podran jugar amb objectes i materials fosforescents on podran crear, comparar... tot un món màgic que ajudarà a no tenir por a la foscor sinó tot al contrari, a gaudir d'ella.

Moviment i música

3r Primària

En l'educació física es té molt en compte l'educació integral de l'alumnat. A tercer de primària hem realitzat les unitats didàctiques d'acroport i de comba per treballar l'autonomia, la creativitat i la cooperació, a més de les habilitats motrius pertinents de cada unitat. Tant a una com a l'altra l'objectiu final ha estat preparar una coreografia en grup per representar a la resta de companys de classe.

Els alumnes de 3r A, ens conten com ha estat fer feina amb les cordes de comba, a través d'una entrevista que s'han fet entre ells mateixos. Les preguntes i respostes més freqüents han estat les següents:

- És difícil botar a corda? Un poc, però practicant arriba a sortir.
- Quantes sessions de corda feis? Vuit sessions en total.
- Com està organitzat? Per nivells, del més fàcil al més difícil.
- Quants nivells heu practicat? Set nivells.
- Quins són els més difícils? El salt creuat i el doble salt.
- Quin és l'objectiu final? Fer un ball en grups utilitzant les cordes.
- Us ha agradat aquesta unitat didàctica? A la majoria de la classe sí.

Mentre que els alumnes de 3r B ens conten la seva experiència amb l'acroesport.

- Què és l'acroesport? Moviment i equilibri; és fer figures amb el cos amb música i en equip; són exercicis que es poden fer amb el cos i fer formes acompanyats de música.
- Què has après amb l'acroesport? He après a coordinar el cos i fer feina en equip fent figures i ballant.
- Com t'has sentit fent acroesport? Acrobàtic, content, genial, nerviós, orgullosa, feliç, alegre.

Projecte prehistòria

4t Primària

Els alumnes de quart de primària hem dut a terme el projecte de la prehistòria. Per tal de fer-ho el més vivencial possible, hem complementat la feina a l'aula amb dues visites:

En la primera, realitzada el dia 28 d'octubre, visitarem els *Closos de Can Gaià de Portocolom*, un jaciment de navetes de l'època del bronze que fou ocupat des del 1.700 al 850 aC. Allà uns monitors ens varen fer de guia pel jaciment mentre ens explicaven

coses molt interessants sobre les navetes, la construcció, els seus usos... i els seus habitants. També vàrem fer un taller de "Penjolls d'os", utilitzant les mateixes eines que usaven a la prehistòria i ens vàrem endiuenjar com a veritables prehistòrics amb els collars i polseres, fets d'ossos, plomes i copinyes, que vàrem crear. Quedaren molt bé!

En la segona, que fou el passat 11 de novembre, anàrem a veure la Col·lecció Museogràfica Fundació Cosme Bauçà.

Sa Fundació presenta un fons molt ric en arts plàstiques, peces arqueològiques i una gran

secció d'etnografia. Aquesta gran varietat d'objectes fa que l'entitat sigui un lloc singular, gairebé un gabinet de curiositats que s'accentua per la seva ubicació, un antic molí fariner, un edifici amb història pròpia que acull l'únic museu que explica i ajuda a interpretar la història de Felanitx.

Realitzàrem el joc de pistes La Rosa dels vents. Una activitat autònoma, tipus gimcana, en petits grups. A cada grup se'ls facilità uns fulls de pistes sobre curiositats de l'edifici i ells havien de trobar els elements als quals feia referència el dossier. Aquest joc els va dur a conèixer aspectes sobre els museus, les arts i la nostra història d'una manera divertida i lúdica i ens va divertir molt.

Al segon i tercer trimestre hi tornarem per fer els tallers Els oficis de Felanitx i Reinterpretam retrats!. Esperem passar-ho tan bé com aquesta vegada.

Els projectes de cinquè

5è Primària

Els nins i les nines de cinquè us volem mostrar alguns treballs i projectes que hem duit a terme durant aquest trimestre. Aquí en teniu la nostra opinió:

Projecte Edat mitjana

- Construir un castell medieval reutilitzant material, sempre que sigui possible.
- El castell ha de tenir: muralla, merlets, camí de ronda, fossat, torre de l'home-natge, pati d'armes, pont llevadís.

Què has après sobre l'edat mitjana?

Les parts del castell. Em va agradar la idea de personalitzar estendards. Margalida Juan Nicolau.

He après moltes coses que no sabia sobre l'edat mitjana i em va agradar molt fer el castell. Bernat Bover Monserrat.

He après coses sobre el passat, a fer un castell i com eren les persones en aquell moment. Em va agradar bastant. Damià Jaume Vidal Capó

Vaig aprendre totes les parts d'un castell, com es defensava i com s'atacava. Kamal Douiri Bousbaa

Les classificacions dels privilegiats i les diferents parts de la ciutat musulmana. M'ha agradat molt. Eduardo Alejandro Barbanera Aliaga

M'ha agradat molt més del que em pensava. He après com vivien les persones antigament. Nisrin Rachdi.

Què has après sobre la cèl·lula?

Que tots els éssers vius estan formats d'elles.

Braulio Garcia Hurtado

Que hi ha molts éssers vius molt petits en el nostre cos. Xisco Marcos Esteban.

M'ha agradat molt fer la cèl·lula amb plastilina.

Noelia Sierra Rodríguez.

Sobre la cèl·lula he après moltes coses; m'ha agradat aprendre de memòria els noms de les parts i també m'ha ajudat a saber que nosaltres tenim milions de cèl·lules. Nisrine Ayoubi

He après totes les parts d'una cèl·lula, com és i perquè és tan important. M'ha agradat molt. Joan Toni Julià Obrador.

He après a fer una cèl·lula molt guapa que m'ha ensenyat la mestra i he après molt. Duaa Marguaa Margaa

Jo no sabia què era la cèl·lula, però ara sí que ja ho sé. He après que tots els éssers vius tenim milions de cèl·lules i també he après les seves parts. Yosra Rachdi.

Projecte

La cèl·lula

- Construir la maqueta d'una cèl·lula animal. Triar una de les següents opcions: plastilina i bolla de porexpan, reciclar un CD, amb cartó.
- S'han de distingir les parts estudiades: nucli, citoplasma, membrana i orgànuls.

Què has après sobre les cooperatives?

He après molt sobre economia i m'ho estic passant molt bé sobretot per la intriga quan feim les votacions.

Lola Bordoy Gonzalez.

M'agrada fer EME perquè vendré coses i guanyaré doblers.

Hamza Hajji

He après els sectors de producció i també que han de fer el tresorer, el secretari i el president d'una cooperativa.

Miquel Aloy Ramal

M'agrada fer una empresa amb les meves amigues per guanyar diners.

Yosra Rachdi

He après que la fundació d'una empresa és molt difícil amb els papers, permisos...

Manuel Saavedra Torres

He après els sectors: el primari, el secundari i el terciari. Ara estam fent una cooperativa i ho estic passant molt bé.

Julià González Barceló

La diferència entre una cooperativa i una societat anònima. M'està agradant molt.

Nicole Montavez González.

El projecte d'EME és el que més il·lusió em fa i esper que surti molt bé.

Martí

He après que fer una empresa és més complicat del que creia.

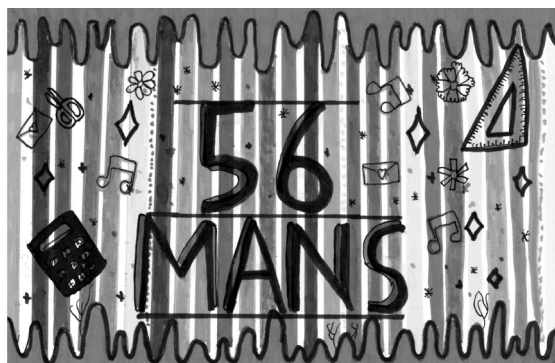
David Batlle de Sousa

Projecte Creació d'una cooperativa

Durant el primer trimestre s'han redactat els documents necessaris per a constituir les dues cooperatives.

- Cooperativa a l'aula de 5è A: Naturelele.
- Cooperativa a l'aula de 5è A: 56 mans.

Projecte de reciclatge: TIRME

Vàrem visitar el Parc de Tecnologies Mediambientals (TIRME) per tal de conèixer de primera mà què passa amb el material que reciclam.

Què has après sobre reciclar?

He après que és millor comprar fruita sense envasos. Em va agradar moltíssim. Renata Daino Torres.

He après que hi ha moltes escombraries i reciclar és millor pel món. Vida Castello

He après que es pot reutilitzar el material que no necessitam. També hem de tirar cada cosa al seu contenidor. I la meva opinió és que ha estat molt divertit, bo d'entendre i interessant. Douaa Bouhamid.

El projecte de reciclatge va estar molt bé i he après un poc sobre les quatre erres. Manuel Arias Artigues.

M'he adonat que és més divertit reciclar, que abans no m'agradava. Marta Maimó Fuster

He après una R que no coneixia i a l'excursió m'ho vaig passar molt bé. Lola Bordoy Gonzalez.

Que hem de reciclar per cuidar el planeta. Miquel Aloy Ramal

Records escolars

6è Primària

Aprofitant que els alumnes de sisè acabam l'etapa de primària, hem decidit fer un petit recull d'anècdotes i historietes que recordam del nostre camí fins ara a la nostra escola. Esperem que us agradi :)

**Això som nosaltres a diferents anys...
ens reconeixeu?**

A 5è d'infantil, una nina se n'havia d'anar a viure a Barcelona, en el seu darrer dia d'escola vàrem decidir fer-li una sorpresa. Tots els alumnes li vàrem fer un regal, i més tard, al temps de classe, vàrem anar a comprar llepolies per regalar a la nina. També li vàrem fer una cartolina que deia que ens vengués a veure un dia. Quan ella va venir li vàrem donar la sorpresa i li va encantar.

Juan Carles S.

Va passar fa sis o set anys, quan encara anava a l'escoleta. Era l'hora del pati i estava amb els meus amics, jugàvem a tocar i parar, quan de sobte en Pep Toni, va caure. Es va aixecar i va continuar jugant, mentre que passava això, a l'altra banda del pati, li va passar el mateix però a en Miquel Sbert. Al cap d'uns minuts, va passar exactament el mateix, al mateix lloc, però aquell pic els que vàrem caure fórem en Joan Carles i jo. Al final, va ser un poc de coincidència, però vàrem riure molt.

Joan B.

Me'n record un dia quan era petit jugant al pati amb la meva germana. Jo vaig caure de boca i vaig pegar a la pedra del pati, no em va passar res. Però quan vaig anar a menjador, i vaig començar a menjar, em va caure una dent! Quan va caure vaig veure pel vidre de la finestra, que no tenia la dent del mig. En arribar a casa, em vaig posar davant el mirall, em veia ridícul.

Enzo Miguel R.

M'agrada molt recordar anècdotes, per això ara en voldria compartir una amb vosaltres. Va passar quan era petita. En aquella època, a l'escola, sempre pintàvem, i a mi, m'encantava. Però un dia em va pegar per pintar les coses del color que no solien ser, per exemple, el sol lila. I clar, la meva mestra, trobava que ho feia malament i ho va dir als meus pares. Ma mare em va demanar perquè, de cop, posava colors estranys als dibuixos. I jo, sense pensar-m'ho ni un minut, li vaig dir: "perquè així la mestra ve a corregir-me i està per jo".

Bàrbara C.

Jo de records en tenc molts i la majoria són bons. Us contaré el que guard amb més claredat. Era un bon dia al pati d'infantil i tots estàvem repassant les normes per començar a jugar. Quan ja ens varen deixar començar, vàrem entrar a la sala de psicomotricitat, allà tots sempre jugàvem junts i de vegades fèiem guerres. Sempre m'agradava amagar-me darrere les peces de joc i així ningú em trobava. Era molt divertit perquè t'ho passaves bé i ningú discutia.

Marc C.

El vespre de Nadal del 2016 havíem de cantar tres cançons molt animades; quan vàrem sortir a l'escenari vam cantar la primera i després la segona, però a la tercera cançó ens havíem de moure i ballar, tothom es movia menys jo. Quan vam baixar de l'escenari, mon pare i ma mare em van demanar dissimuladament perquè no m'havia mogut, i jo vaig contestar: "No m'agrada ballar davant la gent". I ara encara, tampoc m'agrada ballar.

Elisa C.

Un matí de camí a l'escola d'infantil, vaig arribar a l'escola i com cada dia passàvem llista, quin temps feia... Vàrem anar a educació física, en aquell moment psicomotricitat. Pareixia un dia normal, però al temps del pati varen venir els patges reials, i jo em vaig sorprendre molt perquè hi havia nins i nines que deixaven la xupa. Jo també la vaig deixar i mai més vaig haver de menester la meva xupa!

Vicente M.

Al darrer any d'infantil, vàrem fer una activitat que em va agradar molt. Vàrem fer un vídeo amb una cançó, i el varen veure a totes les classes. Al vídeo havíem de ballar, cantar, saludar... podíem fer el que volguéssim! Va ser molt divertit!

Gràcia H.

Pareix Mentida!

1r ESO

Pareix mentida! Doncs es tractava precisament de què no ho semblàs. A la classe de llengua castellana, es va proposar un petit joc literari: l'alumnat havia d'explicar un relat que hagués protagonitzat, era igual el tema o el context, però havia de complir tres condicions: està escrit en primera persona, usar com a màxim cent cinquanta paraules i contar una mentida que passàs desapercibuda. En tenim una petita mostra.

Un martes por la tarde, cuando estaba preparada para el entreno de baloncesto y mi madre no llegaba para acompañarme, me fui corriendo porque llegaba tarde. Cuando llegué, me di cuenta de que no tenía la tarjeta para acceder a las pistas, así que me colé para entrar. Cuando llegué a las pistas, me disculpé con mi entrenador y, en general, el resto del entrenamiento fue bien. El único inconveniente fue que... Cuando mi madre me vino a recoger con mi perro, ¡mi perro también se coló en las pistas! Estaba muy asustado por toda la gente que había, corría lo más rápido que podía y yo tuve que perseguirle y finalmente lo atrapé. El entrenamiento había terminado, así que volvimos a casa todos.

Francisca Maria Piña Xamena. 1r A. ESO

Hoy mi hermano y yo hemos hecho retos. Consiste en coger un papelito de un vaso que tiene escrito un reto y lo tienes que cumplir.

Mi hermano y yo cumplimos algunos que no eran difíciles, pero luego tocaron los difíciles.

Me tocó fingir que estaba muerta o desmayarme en la calle. Fuimos a la calle y empecé a fingir que estaba mal y de repente «me desmayé». Vino un chico corriendo hacia mí y me dijo si estaba bien mientras me golpeaba las mejillas con suavidad, eso sí. «¡Niña, despierta!», decía.

Lo peor fue que casi llaman a la ambulancia, pero luego desperté. Le dije al chico que era una broma y me fui corriendo hacia mi hermano, que se estaba muriendo de risa. Yo me salvé, pero casi me meto en un lío; desde hoy no haré más retos .

Fàtima Hajji 1r A. ESO

Pocas semanas antes de empezar las clases, necesitaba comprar el material para el nuevo curso. Lo tenía todo menos el estuche, así que me metí en una página web de solo material escolar. Me gustó mucho uno de la marca Apli, era lila y muy amplio así que me lo pedí. Días después me llegó, venía muy bien envuelto, pero a la hora de abrirlo parecía que no era el estuche que pedí. Era igualito, lo único que cambiaba era el color, en vez de ser lila ¡era azul! ¿Podría haber reclamado por no ser igual? Sí, pero como me gustó, me lo quedé. Ahora que lo veo, no sabría decirte cuál me gusta más.

Lucía Moreno Ferragut. 1r A. ESO

Un día estábamos sentados en la mesa. Mi madre había llegado con dos regalos, uno para mí y otro para mi hermana. Eran dos pericos. Cuando nos sentamos en la mesa, de repente se escuchó un ruido súper fuerte; todos salimos corriendo hacia el salón. Nos encontramos la jaula desmontada, toda la comida por el suelo, un pájaro volando y el perro sujetando a mi perico por la cola con la boca. Mi pájaro intentaba volar, pero el perro se lo impedía. Cogimos de inmediato a mi perico y estuvimos una hora para rescatar al de mi hermana.

Nadia Anastasia Vera Popa 1r A. ESO

Ayer a mi padre, a mi madre y a mi hermano les apeteció cenar de unas pizzas. Cuando salí del entreno de baloncesto me pidieron si podía encargarnos y les dije que sí i llamé para hacer el pedido. Cuando las fuimos a recoger nos dijeron que no habíamos encargado nada. Resultó que las habíamos encargado en la sucursal que tienen en Manacor. Al final fuimos allí a buscarlas y cenamos.

Paula Lladó Oliver 1r A. ESO

Se acerca el Día de la Madre, toda mi familia se reunió en la habitación de Joss para acordar qué regalo comprarle a mi mamá. Todos comenzaron a sugerir algo diferente para premiar a mi madre por su trabajo y lo que hace por nosotros. Mi padre dijo globos de colores y algunos adornos y también cajas de chocolates que le encantan.

Mi hermano propuso una máquina de cocinar automática para que descansara del trabajo de preparar la comida día y noche y hacer su trabajo más fácil.

Yo pensé que iría a la tía modista para hacerle un hermoso vestido.

Tuvimos una celebración maravillosa, y mi madre nos lo agradeció a todos.

Wafae Rachdi 1r A. ESO

Aquella mañana me levanté con ganas de coger la moto de cross sin que mi padre se enterara. Lo complicado era vestirse sin hacer ruido. Luego, ir por el pasillo hasta la puerta sin hacer ni un solo ruido porque, si se despertaban, muerte segura. Escuché a mi padre levantarse, me escondí en la despensa. Regresé a la cama y fui al garaje para coger la moto e irme al menos a seiscientos metros de mi casa de campo. «Ahora sí que puedo arrancar, pero... una cosa: ¡la garrafa con la gasolina! Tenía que volver.

Metí la gasolina en la mochila y en ese momento entró mi padre, sonámbulo, en el garaje. NO pasó nada; fui al circuito. Mi padre vino luego al circuito y lo raro fue que no me regañó. «¿Hacemos una carrera?» Acepté sorprendido. Le gané porque tenía menos peso de gasolina.

Biel Adrover García 1r B. ESO

Os voy a contar una historia que me pasó cuando fui a Palma a jugar un partido. Estaba muy nervioso porque era el primer partido que jugábamos después de vacaciones.

Para empezar ya me levanté con sueño, cosa que no me gusta y encima tenía que ir a Palma. Nos encontramos con el equipo en la carretera de Campos. En el partido al final íbamos perdiendo de tres, quedaban tres segundos, me la pasaron en el triple y tiré en el último segundo. ¡La metí! Eso sí, me doblé el tobillo y tuve que ir al médico. El médico me puso vendas y me recetó una semana de reposo.

Francesc Aloy Ramal 1r B. ESO

Aquel mes de diciembre estaba de viaje en Santo Domingo. Un día decidimos irnos a pasar un día entero en otra ciudad, estuvimos visitando lugares y yendo a playas etc. Cuando llegó la noche todo el mundo estaba cansado, entonces empezamos a buscar hoteles. Llegamos a uno que desde afuera no se veía tan mal. Cuando subimos a las habitaciones, todo el mundo se quedó sorprendido con lo que vimos: las habitaciones estaban muy mal, pero nos tuvimos que quedar porque ya habíamos pagado. Al día siguiente nos levantamos súper pronto para irnos. Antes fui un momento al baño y cuando abrí la puerta había un ratón; empecé a gritar y salí corriendo de la habitación, mis tíos llegaron y les conté. Nos fuimos súper rápido y no volvimos.

Yelitza Alexandra Reyes Arias 1r B. ESO

Ese lunes fue el peor día de mi vida. Estaba en un pic-nic con mi familia. De repente empezó una tormenta; estábamos lejos del coche y había una cueva cerca y nos decantamos por la cueva. Nos escondimos en ella hasta que pasó la tormenta. No teníamos red para llamar a nadie para que trajera un coche. Así que esperamos hasta que empezamos a oír algo en la cueva; nos asustamos mucho. Teníamos miedo, hasta que encendimos la linterna; era solo una rata. Sin darnos cuenta, la tormenta acabó y nos fuimos al coche y así acaba la historia.

Nabil Dali 1r B. ESO

Esto pasó un martes 14 de septiembre. Era martes, así que había clase. Entró una maestra con una voz que se me hacía conocida, pero no le di mucha importancia. Ese mismo día, al llegar a casa, mi madre estaba viendo una serie infantil con mi hermana. De pronto, la voz del personaje me recordó demasiado a la de la maestra, así que después de comer me puse a investigar. Descubrí que la actriz que hizo la voz del personaje era mallorquina y que tenía nombre artístico, así que alargué la búsqueda unas semanas hasta que descubrí evidencias de que la actriz y la maestra eran la misma persona.

Finalmente, en una excursión le pregunté y resultó que ella no era. A día de hoy todavía me planteo la mínima posibilidad de que sí sea.

Ainara Forteza Suárez 1r B. ESO

Un día cualquiera, en Marruecos en el campo de mis abuelos, vino un hombre que tenía todo el pelo cubierto de una tela muy rara. Llevaba una caja rectangular de madera, que tenía algunos agujeros.

Al cabo de un rato, salió mi tío de la puerta y el hombre le preguntó si tenía azúcar, mi tío tan amable le dijo que sí. Después vino mi hermana y le preguntó qué llevaba en la caja. El hombre le preguntó si quería abrirla. Ella se acercó a la caja y el hombre de repente sacó una flauta y empezó a tocar, tocaba una especie de música muy rara.

Cuando mi hermana abrió la caja, de repente salió una serpiente, parecía que era una cobra. Mi hermana echó a correr, yo me quedé detrás de mi tío. El hombre era un encantador de serpientes. Desde ese día mi hermana tiene pánico a las serpientes.

Farah Hamma Bendada 1r B. ESO

Everyone can be a Nature Hero

2n ESO

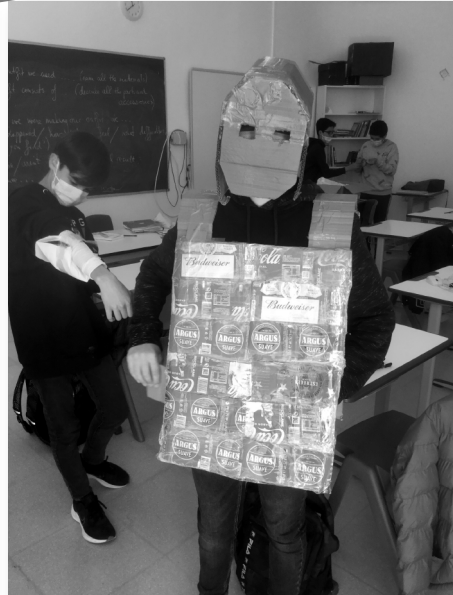
Els alumnes de 2n ESO formen part del projecte eTwinning anomenat Everyone Can Be a Nature Hero. Es tracta d'un projecte internacional on participen quatre països: República Txeca, Grècia, Polònia i nosaltres.

L'objectiu d'aquesta col·laboració és conscienciar als alumnes joves sobre la problemàtica mediambiental, conèixer cultures noves i passar-s'ho bé - tot això amb la llengua anglesa com a llengua vehicular. En la fase inicial els alumnes varen preparar les seves presentacions, varen fer un vídeo mostrant el nostre poble, varen gravar un pòdcast sobre les Illes Balears i varen jugar Kahoots sobre els països participants. Actualment, estan dissenyant unes disfresses eco-friendly que estrenaran el dia de la Rueta.

Everyone can be a Nature Hero

Dones científiques

2n ESO

Recull de les recerques pel Dia de la Dona Científica realitzat per l'alumnat de 2n d'ESO:

Amanda Jones va néixer l'any 1835 a Nova York. Va ser una dona amb molts de talents: va ser inventora prolífica i una escriptora molt important. Els seus invents es van dur a terme en dos extrems diferents: l'envasat al buit i l'ús de l'oli com a combustible de forns. El 1872 va desenvolupar un mètode: l'envasat d'aliments al buit, amb l'ajuda del seu cunyat. Va experimentar amb diferents aliments, fruites, verdures, carn... i va anar perfeccionant el mètode per mantenir els aliments bons i de temporada sense necessitat de cuinar-los.

Què passaria si no hagués inventat?

Sense aquest invent no podríem guardar els aliments sense que es fessin malbé. Hauríem de tudar un munt d'aliments, ja que tornarien dolents.

Avui en dia, encara continuem emprant aquest mètode per conservar aliments; fins i tot l'empram per cuinar.

Lydia Chaves Sierra

Bette Nesmith Graham, nascuda a Dallas va morir quan tenia cinquanta-sis anys. El que ella va inventar ens ajuda molt en el dia a dia i no és cap aparell electrònic, ella va inventar el tìpex (corrector).

Va començar a treballar com a secretària a un banc i deixava els fulls plens de faltes d'ortografia i de ratllades; és per això que va tenir la idea d'utilitzar les seves aquarel·les per pintar de blanc damunt les faltes i solucionar la falta, tal com fan els artistes. Així que amb les seves tempestes, aigua i una batedora de cuina, va inventar el famós corrector.

Si ella no hagués fet aquest invent, avui en dia estaríem igual que ella quan feia feina al banc. Quan ens equivoquéssim, escrivint a paper, acabaríem amb els fulls plens de ratllades i faltes d'ortografia, perquè una vegada o altra tots ens equivocam.

Antònia Gayà Rigo

Katharine Blodgett va ser la primera dona a aconseguir el doctorat de física a la Universitat de Cambridge. Més endavant va començar a fer experiments amb recobriments moleculars aplicats a l'aigua, els metalls i els vidres. Aquestes proves li varen servir per més endavant crear els vidres antirefectors.

Avui en dia sense els vidres antirefectors no tendríem ulleres, càmeres de fotos, telescopis, els vidres dels cotxes i d'algunes finestres..., coses que usam al nostre dia a dia i que sense aquest descobriment de Katharine Blodgett no tendríem.

Marta Picornell Manresa

Mary Anderson va tenir la idea del rentaparabrises quan viatjava en tramvia per Nova York un dia de nevada a principis del segle XX. Va observar que els conductors dels tramvies sovint havien d'obrir les finestres per poder-hi veure durant les nevades. Alguns cops havien d'aturar el tramvia i sortit a netejar la finestra.

Si no s'hagués creat aquest invent, hi hauria hagut molts accidents de trànsit i hauríem d'anar amb les finestres baixades. Per descomptat si plogués ens banyaríem. Segurament ha estat un dels millors invents per la humanitat.

Lucía Duarte Ramallo

Àngela Ruiz i el llibre electrònic. Va ser una mestra i escriptora espanyola. L'any 1954 es va convertir en la precursora del llibre electrònic. Va inventar una enciclopèdia mecànica amb l'objectiu de transmetre coneixements de manera més interactiva.

Característiques: el llibre tenia pulsadors, bobines, llums o botons, i prestacions que avui en dia tenen els llibres electrònics o les tauletes.

Anwar Rachdi

Ann Tsukamoto va néixer dia 6 de juliol de 1952 a Califòrnia, Estats Units. Actualment té seixanta-nou anys. Va trobar el procés per aïllar les cèl·lules mare, per prevenir el càncer. Aquest avanç ha estat definitiu per combatre la malaltia. En casos de leucèmia, és possible trasplantar cèl·lules mare sanes per substituir les danyades. A hores d'ara, investiga la creació de cèl·lules artificials.

Què passaria si n'Ann Tsukamoto no hagués descobert el procés per aïllar les cèl·lules mare?

Que moltíssima gent hagués mort, perquè aquest avanç en el món en general és molt important per poder continuar amb la vida encara que tinguis una malaltia com és el càncer.

Iván Cañas Villalobos

L'eix cronològic de l'edat mitjana

2n ESO

Durant aquest curs escolar a l'assignatura de Ciències Socials de 2n d'ESO (A, B i C), treballam la importància de saber situar fets històrics rellevants damunt un eix cronològic. L'objectiu és fer un eix cronològic molt visual i clar, que només amb una ullada puguem recordar els diferents continguts que haurem estudiat durant tot el curs.

En el primer trimestre, entre tots, vam penjar un paper continu al passadís que queda entre les dues aules de 2n A i B. L'alumnat de 2n C el va penjar dins la seva aula, ja que aquesta es troba al pis de dalt. Vam traçar una llarga línia del temps que poguéssim incloure els esdeveniments importants de tota l'edat mitjana. Així com passen les setmanes anam estudiant els diferents temes i anam omplint l'eix amb les imatges que consideram més adequades.

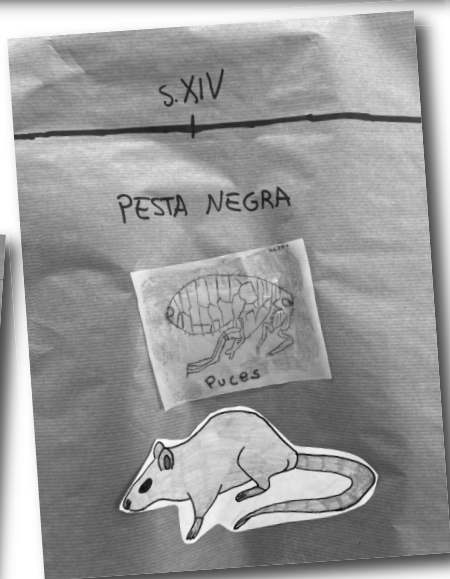
Escollim les imatges que ens semblen més destacables o que ens han cridat més l'atenció del tema que hem treballat a classe. Les imatges escollides són totalment lliures, tant poden ser dibuixos fets per nosaltres d'algun personatge, objecte, edifici..., com imatges impreses, mapes o esquemes. D'aquesta manera l'eix es va omplint i anam descobrint personatges, ciutats, castells, mesquites, batalles, tècniques de cultius, de regatge, rutes comercials, camins de pelegrinatge... tantes coses! Des de les invasions dels pobles germànics que van acabar amb el món clàssic, a la societat feudal amb els

Educació Secundària **escola**

seus tres estaments ben diferenciats, la riquesa cultural d'al-Àndalus, la recuperació de les ciutats i el comerç a partir del segle XII, la crisi del segle XIV i l'arribada de la Pesta Negra. I aquí ens trobem en aquests moments, estudiant una epidèmia que ens recorda tant la situació que hem viscut aquest darrer any i que tant ha canviat la nostra vida, i ens podem imaginar com es va viure a l'edat mitjana, un món sense els avenços mèdics i d'higiene que tenim ara.

Continuarem aprenent i anirem completant l'eix cronològic, i ben segur que alguna d'aquestes imatges ens quedarà dins la nostra memòria.

Departament de plàstica

ESO

Aquest curs els alumnes de Plàstica d'ESO han vingut ben creatius i disposats a deixar empremta a l'escola. Com que ha estat un començament més que productiu us volem fer un tast de com ha anat el procés.

Els alumnes de 3r de PMAR van dissenyar el que seria un mural que acompanya el punt de reciclatge del nostre edifici. Un cop dissenyat i triat quin seria, el van dibuixar i pintar de forma cooperativa.

Els alumnes de 1r van anar de visita a la **Fundació Miró de Palma**. Després d'haver estudiat com treballava Joan Miró i quins eren els seus interessos, van intentar posar-se a la seva pell creant obres originals. Ningú hi trobaria la diferència, en podeu estar ben segurs. Aprofitant la genialitat d'aquests treballs, els alumnes de 4t de Plàstica van muntar una exposició al passadís de secretaria.

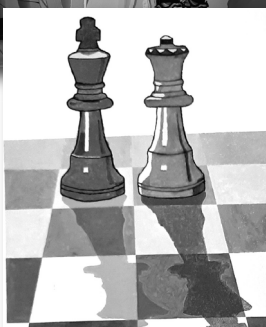
Els alumnes de Plàstica 2, tant de 2n com de 3r d'ESO, han experimentat amb el filferro, intentant reproduir algunes de les obres de l'escultor felanitxer **Jaume Canet**. D'altres també han estat de creació pròpia, tot s'ha de dir. I com no podia ser menys, un cop fetes, vam visitar en Jaume per mostrar-les-hi i que ell ens expliqués de primera mà com treballa al seu taller. Per cert, una visita molt inspiradora, us la recomanem.

Com cada any, des de fa una bona partida, els alumnes de Plàstica d'ESO preparen el que serà el **fons per les fotos de Nadal**, pintant-lo de forma cooperativa. Enguany els hi ha tocat als de 3r que, a més de divertir-se, han fet una excel·lent proposta.

Amb motiu del 25N es va triar un mural per fer a l'entrada de l'escola que fa incís en la igualtat de gènere. En aquest cas es van triar dues peces d'escacs amb les ombres intercanviades, realitzat, principalment, pels alumnes de 4t amb la col·laboració dels alumnes de 3r.

Els espectaculars resultats sorgits a partir de l'obra de Miró van animar als alumnes de 1r a provar sort amb una altra vessant artística. En aquest cas, es tractà d'analitzar l'obra de nou artistes del Pop Art per fer una proposta pròpia duta al moment actual, com si fossin un d'aquests artistes Pop. Igual que va passar amb Miró, els resultats foren molt creatius i encertats.

A més, els alumnes de 3r de Plàstica 2, també amb motiu del 25N, van fer una intervenció a les parets de l'edifici. Es tracta de petites roses d'uns 30 cm pintades amb plantilla i esprai a l'estil grafiter, que es van anar distribuint pels racons de tot el recinte. Així les pots anar trobant quan menys t'ho esperes.

Aquestes roses tenen la peculiaritat de representar un puny tancat, instant a l'empoderament femení i a la lluita per la igualtat de gènere.

I no us penseu que aquí acaba la creativitat, encara ens en queda un bon munt. Per exemple, la dels alumnes de 2n d'ESO que s'han atrevit a experimentar amb el surrealisme i hi ha hagut imaginació a raigs. Tot un món de fantasia, mai més ben dit.

Programa EOIES

4t ESO

Aquest curs, molts dels nostres alumnes de 4t d'ESO tornen a participar en el programa EOIES que portam a terme conjuntament la nostra escola (des del Departament de Llengües Estrangeres) amb l'Escola Oficial d'Idiomes de Manacor. Aquest projecte dona l'oportunitat de què els alumnes que cursen les assignatures d'Anglès i Alemany puguin obtenir un títol o certificat de nivell dels idiomes que estudien si superen uns exàmens. Enguany ja és el tercer any que el nostre centre hi participa també amb la modalitat d'Alemany, amb el primer nivell (A1), ja que fins fa uns anys només hi havia hagut participació des de l'assignatura d'Anglès. Estam molt contents de poder dir que tenim un bon grapat d'alumnes del nostre centre que s'animen a participar fins i tot amb els dos idiomes i volem desitjar-los tota la sort del món!

Aquí teniu una imatge del grup que es presenta enguany al nivell A1 d'Alemany.

Algunes impressions

FPB Comerç

Els alumnes de segon de Perruqueria, van participar en el taller de carnes-toltes amb els nins i nines de segon de 2n de primària. Per ells fou una experiència molt enriquidora, i tant uns com altres gaudiren d'allò més.

Sortida a Aubocassa

FPB Comerç

El passat mes de novembre, els alumnes de Formació Professional Bàsica dels mòduls de Serveis Comercials i Accés i Manteniment d'Instal·lacions Fisicoesportives vàrem visitar, juntament amb els nostres professors i professores la finca d'Aubocassa, una antiga possessió ubicada als afores del municipi de Manacor, de la qual ja en parlen alguns documents del segle XII. Aquesta finca, dedicada des de temps antics a l'explotació agrícola i ramadera és actualment un referent de qualitat en l'elaboració i la producció d'oli d'oliva verjo.

Na Maria Santolaya fou l'encarregada de guiar-nos per la finca i les seves instal·lacions. Ella ens va explicar algunes curiositats sobre el llegat històric de la possessió, així com també tot el procediment que es desenvolupa per a l'elaboració de l'oli verjo Aubocassa.

La visita fou molt profitosa, ja que vàrem aprendre les diferències entre les diverses varietats d'oliva que hi ha, així com quines fases es duen a terme durant el procés. Així doncs, vàrem poder aprendre de la collita, el triatge, el sistema de mòlta, el temps necessari a la bodega per a la seva conservació i el sistema d'embotellament i distribució. Finalment, el vàrem poder tastar i és espectacular!

Alumnat de Formació Professional Bàsica

Un quart de Segle

Som en Joan Xamena, mestre de primària i un gran defensor del "felanitxerisme".

Estic casat amb na Catalina, que vaig conèixer fent feina aquí, i som pare de dos fills, n'Antoni Lluís i en Damià.

Fa un quart de segle que exercesc aquesta gratificant feina, la de mestre. Sempre havia fet classe a cinquè i a sisè, però ara fa quasi tres anys, després de quatre d'excèdència, que faig quart.

La veritat és que m'encanta aquesta professió: ensenyar, estar en contacte amb els més petits, ajudar-los en el viatge de l'aprenentatge, no sols amb coneixements, sinó també en valors... En definitiva, a preparar-los per viure dins una societat cada cop més complicada, tot i haver-hi pandèmies que ens fan més difícil la nostra tasca docent.

Em sent satisfet i orgullós quan, després de molts anys, veus

aquells alumnes que han tornat grans, que han estudiat una carrera universitària o que simplement varen deixar els estudis per fer feina i que et diuen: "Joan, tenies raó, era un ase quan estudiava, però en aquells moments no et creia". I també quan veus que s'han fet grans i que ja són pares i mares i que després de la seva experiència a la nostra escola, ens tornen a confiar l'educació dels seus fills.

Jo, com altres mestres i professors de l'escola, ja vaig fer l'EGB a Sant Alfons i és per això que encara l'estim més. Quan ens reunim l'anyada del 72 recordam aquells pa amb oli torrats amb ceba tan bons que es feien a la cuina de l'escola. I érem nosaltres els que ens torràvem el pa! Ara la Conselleria d'Educació ens tancaria l'escola!

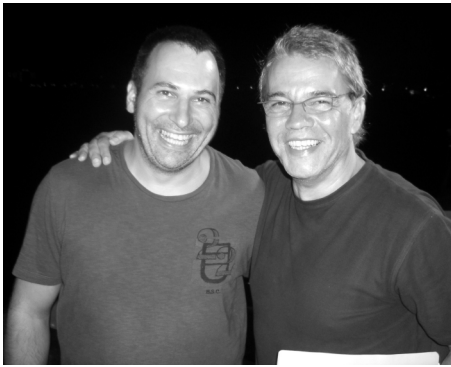
I com no... aquells jocs tan populars que jugàvem al pati: cadena, ceba, poi, tu el dus... Què ens ho passàvem de bé! I si a algú el ferien amb una pilota, ja anava viu que no el tornassin a ferir una propera vegada. Això sí, ja hi havia el lledoner ben enmig del pati...

Quan vaig començar a fer feina encara ho vaig fer amb mestres, ara jubilats, com Don Toni "Xorret", Don Guillem, Don Miquel Riera, Don Toni Maimó o Don Toni "Massot", el director. Acabàvem de convertir-nos en una Cooperativa d'Ensenyament, un nou repte per aquesta escola i que està donant molts bons fruits.

I precisament una de les persones que va fer que la nostra escola sigui el que és, a part dels cooperativistes i treballadors, és n'Antoni Vicens "Massot", que hi va dedicar tota la seva vida i que em va donar l'oportunitat de poder-hi treballar. I des d'aquesta revista Escola, que ell tant estimava, li vull enviar una forta abraçada i una ràpida recuperació. Ànims Toni!

Durant aquests anys també hem patit la pèrdua sobtada de dues dones molt estimades i que varen deixar un buit molt important: na Maribel i na Francisca "Tirado". Sempre us recordarem!

Al llarg d'aquests anys he tengut altres dèries, concretament tres: la Penya Barcelonista Els Tamarells,

Sa Fundació Cosme Bauçà i fer feina pel nostre poble a l'Ajuntament.

Vaig formar part de la Penya, com a secretari, durant cinc anys, del 2008 al 2013. I en aquests anys vaig aprendre a fer feina amb gent que volia treballar desinteressadament perquè estimaven un esport i un equip, el Barça. Junts vàrem iniciar molts projectes com la pujada a Sant Salvador per les vacances de Pasqua o organitzar xerrades. Record especialment una xerrada a l'estiu al Mollet d'en Pereió del periodista radiofònic Joaquim Maria Puyal. La veritat és que va ser extraordinària.

L'any 2000, mossèn Pere Xamena em va oferir la possibilitat de gestionar Sa Fundació. Al principi em

va fer un poc de por, però finalment ho vaig acceptar i la veritat és que ha estat una de les millors decisions de la meua vida. He format part d'aquesta institució, bé com a director o com a president, fins fa tres anys, moment en què vaig trobar que havia de presentar la meua renúncia. Durant aquests quasi vint anys es varen fer obres primer a la planta baixa i al pati i posteriorment al tercer pis, es va aconseguir obrir periòdicament al públic i ens varen atorgar la nominació de Col·lecció Museogràfica Fundació Cosme Bauçà que reconeix el Consell de Mallorca. També durant aquests anys es varen fer moltes publicacions, vull destacar el "DVD dels Cavallets", realitzat per n'Andreu "Tirado" i per mi, i el de les "Imatges de Felanitx" o edicions dels llibres "Felanitx al s.

XVIII", el "Padró de 1799", "Topònims en el s. XIII-XVII", "Sant Marçal fa la capta" o el "Catàleg de la Biblioteca".

I la tercera, i més recent, és la política, tot i que jo mai m'he considerat un polític perquè no n'és la meva professió. Vaig estar lligat a l'Ajuntament durant vuit anys per un partit felanitxer, el Bloc. Del 2011 al 2015 vaig ser el cap de l'oposició, del 2015 al 2018 Batle i del 2018 fins al juny del 2019 regidor de l'equip de govern.

Evidentment, i sense cap dubte, va ser l'experiència en la qual més vaig aprendre, i no cal dir, que per un ciutadà de Felanitx, poder ser el Batle del teu poble, és un gran orgull.

Ser el Batle, no sols és sortir als mitjans i assistir als actes, és saber dirigir un equip de govern i els més de 150 treballadors que té l'Ajuntament. També has d'aprendre a escoltar la gent, tot i que moltes vegades els hi has de dir el que no volen sentir. I per descomptat una dedicació total en hores de feina, el matí, l'horabaixa i el vespre.

Vaig tenir moments bons i no tan bons, però la majoria van ser positius. La veritat és que me'n vaig endur un bon record de la meva estada per la Sala, d'haver compartit la meva vida amb un altre grup humà diferent del que tenia aquí a l'escola. I, sobretot, d'haver aconseguit coses pel meu poble, unes vegades acceptades i com no, també criticades: com els dos primers aparcaments i les voreres i carril bici de la Via de Cintura a Felanitx, la Via Verda de la carretera de s'Arenal al Port, la reobertura de l'Hospici i l'adquisició del Sindicat.

I totes aquestes dèries m'han donat dos fruits: noves amistats i poder lluitar per una de les coses que més aprecii, Felanitx.

Però, evidentment, el que més estim és la meva família, ja que sense ella i els seus sacrificis no hagués pogut dur a terme totes aquestes dèries, gràcies!

Ara tenc temps per dedicar-me a altres curolles... però això ja són figures d'un altre paner...

L'alumnat d'avui té més dificultats per centrar l'atenció?

Moltes vegades quan ens reunim el professorat per parlar dels nostres alumnes, les opinions més recurrents són que hi ha molts d'alumnes que els costa centrar l'atenció, estan despistats, passen d'un tema a un altre sense sentit, obliden ràpidament allò que els dius i el temps en què es concentren és molt limitat. Estam parlant d'aquells al·lots i al·lotes que no tenen cap mena de dificultat específica; aquesta falta d'atenció vendria a ser la "tònica general" que impera dins les aules. Realment pensam que és així, que avui en dia hi ha aquest dèficit d'atenció i

nombrosos professionals ja han fet estudis sobre el tema.

"Existeix un debat continu sobre si els mitjans i la tecnologia desencadenen els símptomes del TDAH en els nens. En una metanàlisi de 2014 els investigadors van trobar una relació petita però significativa entre l'ús dels dispositius tecnològics i els comportaments del TDAH.

Alguns experts també pensen que la sobreestimulació general des del mòbil, la televisió i les pantalles dels ordinadors pot contribuir a problemes d'atenció. En tot cas, la

majoria dels investigadors insisteixen que fan falta més estudis sobre això per extreure conclusions més contundents”.

https://www.elnacional.cat/ca/salut/causas-tdah_416534_102.html

Escoltant en Toni Nadal, el famós entrenador i oncle del tenista Rafel Nadal, a una xerrada què feu davant un nombrós públic jove, parlava de què ningú té èxit només pel seu talent inicial, sinó que ha de treballar i esforçar-se, i que, segons la seva opinió, ha observat una manca d’atenció entre els joves que acudeixen a les seves acadèmies. Pensa que un dels motius és l’excés de mitjans tecnològics, perquè, segons ell “tot allò que et facilita en excés, al cap i a la fi, et debilita...” Diu que la gent d’avui en dia posa menys atenció que abans, suposa que es deu al fet que ens hem acostumat a fer moltes coses a la vegada i hi dedicam poca atenció a cada una d’elles. Realment és impossible. Així, com afirma en Toni “quan no poses atenció és difícil que les coses surtin bé o millorar-les”.

<https://www.youtube.com/watch?v=7dpqMtzEhBs>

A una altra de les seves conferències, aquesta vegada a Manresa, torna a repetir els mateixos arguments: “avui en dia la canalla sap fer més coses amb la pilota, però els costa molt més fixar l’atenció en allò que els entrenadors els expliquen i els costa més captar la globalitat del joc d’equip. Falta atenció a causa de l’omnipresència de les pantalles i la seva constant interrupció de la nostra vida, i falta passió, derivada de la sobrecàrrega d’estímuls emocionals i de la facilitat que significa passar el rendiment de l’esportista pel big data, com si la veritat revelada estigués a les pantalles i els algoritmes i no en l’entrenament i les ganes de guanyar, factors que, amb pantalles o sense, són fonamentals”.

https://www.ara.cat/opinio/deficit-atencio-esport-dels-joves_0_2114188692.html

“Es habitual escuchar las quejas, entre muchos maestros y profesores, de que cada vez es más difícil lograr que los estudiantes les escuchen y estén suficientemente atentos en el aula. El problema es importante, puesto que la falta de

atención es uno de los principales desencadenantes de los retrasos en el aprendizaje y, en consecuencia, del fracaso escolar. Es difícil encontrar un solo docente que no haya sufrido este problema en su clase. Las nuevas formas de ocio y de comunicación, como los teléfonos móviles e Internet, son fuentes de estímulos constantes que provienen de varias direcciones y crean una necesidad de respuesta rápida, casi inmediata, que favorecen las distracciones en muchos alumnos y alumnas tanto dentro como fuera de clase. Pero en ocasiones, el problema de la falta de atención no se circunscribe a unos pocos alumnos, sino que es la clase en su conjunto, o un grupo mayoritario de la misma, la que muestra actitudes que rayan en una preocupante falta de atención colectiva. En este caso, la problemática suele ser compleja, confluyendo factores sociales, de comportamiento colectivo e incluso familiares que acaban creando un ambiente muy negativo en clase”.

<https://www.universidadviu.es/causas-de-la-falta-de-atencion-en-clase/>

En cap moment pretenem demostrar que les noves tecnologies són les culpables d'aquest problema. No, no ho són. Com totes les coses, el que ens preocupa és l'ús que en feim i sobretot la influència que tenen en els infants i joves. La

societat actual està regida per la tecnologia i ara més que mai, en aquests temps convulsos, ens n'adonem dels beneficis que té a les nostres vides; podem fer coses que unes dècades abans serien impensables, teletreball, contacte directe amb la família i amigats, entreteniment... realment ens facilita molt la vida. El que realment preocupa

és aquesta sobreestimulació, la immediata, la poca tolerància a la frustració que afecta l'alumnat... d'allò que en diem "multitasques": ús del mòbil, de la tauleta, de l'ordinador... Però tot alhora!!! Quina bogeria!

L'escola d'avui ha de saber compensar aquests dèficits. És vera que les TIC hi han d'estar presents, com no podria ser d'una altra manera; ens obrin les portes a la informació des de qualsevol lloc del món i possibiliten que arribi a quasi tothom. Però hem d'aprendre a filtrar aquesta informació, no tot és vàlid ni cert, aprendre a reflexionar sobre el que ens diuen i després decidir que en vull fer, ser crítics i valorar, sobretot, les fonts d'on m'arriben els continguts. L'escola ha d'ensenyar al seu alumnat a fer un bon ús de les TIC, potenciant les habilitats i actituds davant els continguts.

L'escola d'avui ha de treballar més la creativitat, la imaginació, el joc lliure, les habilitats socials... Pensam que matèries com les Arts Plàstiques i Musicals, el Teatre, són imprescindibles. La Filosofia i l'Ètica, a cursos superiors, s'haurien de

tornar a implantar.

Introduir el loga i el Mindfulness, o Atenció/Consciència Plena, com a eines adients per aprendre a relaxar-se, a valorar el silenci, a millorar l'atenció, a gaudir de cada una de les petites coses del dia a dia, aprendre a escoltar i a pensar en el que volem dir, a estimar-nos i a valorar-nos, per així poder estimar i valorar als que ens envolten.

Educar en el respecte a la Natura i en la conservació del medi natural; educar persones lliures i segures d'elles mateixes, respectuoses amb les diferències, tolerants i obertes als canvis; educar persones que es cuidin i protegeixin, però que tinguin confiança en els altres...

L'escola ha de ser així: viva, dinàmica, canviant, disposada a assumir reptes, oberta al món... Hi ha molt que fer, però no perdem de vista que "qualsevol punt de partida és millor que no començar mai".

Salut i força

Març 2020
Departament d'Atenció
a la Diversitat.

EFFECTES DE LA PANDÈMIA EN LA SALUT MENTAL DE NINS I ADOLESCENTS

L'OMS ha identificat un tipus de patiment associat a aquest, ja llarguíssim, període de temps en el que aquest maleït virus de la COVID-19 està afectant, no sols al nostre sistema respiratori o a la nostra salut física en general, sinó a gairebé quasi tots els àmbits de la nostra vida... i l'ha anomenat "FATIGA PANDÈMICA"; la veritat és que creiem que tots nosaltres, en menor o major mesura, l'hem patida, la patim o la patirem... i és que aquesta fatiga pandèmica afecta de manera molt important el nostre benestar psicològic, la nostra salut emocional i a partir d'aquí a la resta d'esferes de la nostra

vida...

Els primers símptomes d'aquesta fatiga pandèmica són:

el cansament, problemes per dormir, irritabilitat, tristesa, falta de motivació, dificultats per concentrar-se, tendència a l'aïllament... i, si aquests símptomes (que tots i totes en algun moment hem pogut tenir), no són puntuals i perduren en el temps, poden derivar en problemes de salut mental més seriosos com ara ansietat generalitzada, obsessions, trastorns alimentaris, depressió... per tant, és qüestió d'estar atents cuidar-se i cuidar-nos...

D'aquesta simptomatologia se n'ha parlat i se'n parla molt centrant-se en els col·lectius que més la pateixen, com ara els de professionals sanitaris que, com tots sabem, han estat i continuen estant a la "primera línia del front de batalla" en aquesta guerra contra la COVID-19. Però no ens hem d'oblidar que els nostres infants i adolescents també s'han vist molt afectats per aquesta situació i, sovint, ens oblidem de què també pateixen, i molt; per això convé estar atents a la seva salut emocional.

Entre molts de joves un dels símptomes d'aquesta fatiga pandèmica també és el cansament i la "rebel·lió" pel que fa al respecte a les normes de prevenció (ús de mascareta, restriccions de distància, contacte social, impossibilitat de fer celebracions...).

Un dels problemes que també ha generat aquesta pandèmia fa

referència a la salut mental dels nins i joves. Si es comproven les estadístiques, es fa evident l'augment en les demandes, tant per part de les famílies com també dels mateixos joves, que han vist incrementat el seu malestar, donant lloc a problemàtiques relatives a la conducta alimentària així com a temptatives i conductes autolítiques (tallar-se a diferents llocs del cos i amb distinta intensitat...).

Si repassam el que ha passat i passa amb la vida social de la nostra societat, i sobretot en l'etapa dels més joves, podem veure els motius d'aquest malestar: que els vàrem dir als infants i adolescents quan, aquell març, ens vàrem tancar a casa?

- Quedau a casa.
- Continueu estudiant i no perdeu el fil del curs.
- Relacionau-vos amb els companys, amics, "noviets" i "novietes"... però en línia.

Recordem que som éssers socials i que quan no podem tenir contacte amb els altres, això ens entristeix, fins i tot podríem dir que ens

emmalalteix. Com creieu que se sentien aquests joves?

I, més tard, quan varen poder sortir, no va anar com s'esperava i els apuntarem com a persones irresponsables, poc curoses amb les normes i que ens posaven a tots en perill.

Després hi va haver una manera d'escapar de la soledat i l'aïllament: les pantalles, les xarxes socials... varen connectar-se, varen jugar i jugar sense fre, i molts es van enganxar i convertir-se en uns addictes. Jugar hores i hores a jocs violents afecta les ments en formació.

Quan un menor viu dins un entorn on els pares estan preocupats, hi ha problemes de salut, econòmics, en el treball... tal vegada també ha mort alguna persona propera i estimada, ells també assumeixen aquest dolor i moltes vegades ho fan en silenci, sense voler o no saber explicar l'angoixa que senten. I després veuen com a l'escola i al carrer també es viu aquesta preocupació, no és estrany que es trobin afectats.

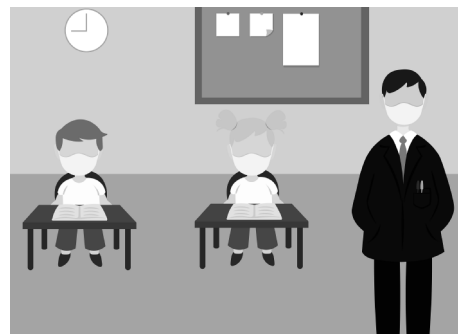
La psicòloga Milos Salgueda afir-

ma que no es tracta de crear una alarma social sinó d'acompanyar i no jutjar. Els pares han de revisar quin és el seu estil paternal, escoltant el malestar dels infants i joves, però evitant una actitud sobreprotectora ni hiperpreocupada.

És tan greu el problema que ja es parla d'una quarta onada: la de Salut Mental.

Es pot dir que, durant aquest període, han augmentat els factors estressors que ens fan vulnerables i ens afecten, sobretot als joves, i s'han reduït els factors protectors que es troben en la societat: les relacions estretes i continuades amb les escoles, amb els instituts, amb les institucions que organitzen activitats extraescolars i de temps lliure, amb el món laboral...

És molt important que des dels diferents àmbits familiars i socials

es dugui a terme una bona prevenció, estant atents a qualsevol canvi que ens faci sospitar que aquell nin o nina, no es troba bé.

La vida no tornarà a ser mai com abans va dir un nin de deu anys; i és així. Els adults també ens sentim desbordats per tanta incertesa, per tots els canvis que es produeixen dins tots els àmbits socials i laborals, canvis inesperats i pels que no sempre estem preparats. Ens sentim esgotats i angoixats, moltes vegades tristos i preocupats... Com no s'hi han de sentir els nostres fills i filles, el nostre alumnat, a totes les edats i etapes!!! Però tampoc es tracta de dramatitzar!! No

ho dèiem tots: Ens en sortirem!! I així serà!! I tant de bo que acabem més forts i més savis. I els nins i joves també n'hauran après: hauran après que no es pot tenir tot el que un desitja, encara que tenguis doblers, o poder, o no en tenguis gens. Hauran après que les coses no sempre van com un s'imagina o com ha plantejat, que s'ha d'aprendre a vèncer la frustració i a canviar d'estratègia quan és necessari, que l'esforç és imprescindible per aconseguir el que un desitja, així com la constància i la solidaritat. I que per a ser feliç basta poc, o molt: tenir salut, estimar i sentir-se estimat.

*Departament d'Atenció a la Diversitat
Febrer 2022*

<https://elmondedema.cat/ara-toca-salut-mental-per-infants-i-joves/>

https://www.arabalears.cat/societat/pandemia-creixer-intents-suicidi-joves_130_3878414.html

<https://www.ccma.cat/catradio/lofici-deducar/antidots-per-millorar-la-salut-mental-dels-fills-despres-de-la-pandemia/noticia/3107567/>

<https://childmind.org/es/campanas-de-concientizacion/informe-sobre-la-salud-mental-infantil/informe-sobre-la-salud-mental-infantil-2021/>

*Textos participants en el Certamen de Microrelats 8M
organitzat per Felanitx per la Igualtat*

La mascareta rosa

Hi havia una vegada un nin que nomia Álvaro a qui el temps de classe se li va rompre la mascareta.

En va demanar una a la professora. La mestra va tornar amb una mascareta rosa a les mans i n'Álvaro va pensar que era per a alguna nina a qui també se li havia romput. Però quan va veure que es dirigia cap a ell es va sorprendre. La mestra li va donar la mascareta i n'Álvaro va quedar sense paraules. Després d'una estona silenciosa, n'Álvaro va demanar a la mestra si s'havia equivocat de persona però la mestra li va fer que no amb el cap. Tot i això, n'Álvaro continuava sorprès. La professora es va adonar del que li passava i encuriósida li va demanar per què li feia aquestes preguntes. El nin li va dir que el color de rosa era per a les nines i ell era un nin. La professora li va dir que després de les classes quedés una estona per xerrar amb ell. El nin li va respondre que la seva mare es preocuparia i la mestra el va tranquil·litzar dient-li que ja l'avisaria.

I després de les classes li va explicar que en aquest món tots som iguals.

FINALISTA CATEGORIA A
Nisrin Rachdi 5é B

Dia a dia

Aquesta no és la història d'una dona científica, és la d'una dona forta i valenta perquè quan duu un fill al món, acompanya al seu home, fa feina, manté un sou, segueix amb les feines de la casa... encara té forces. Cada dia s'aixeca poderosa, amb ganes de menjar-se el món, el dia a dia de ma mare és així.

Cada dematí em fa un tassó de llet amb galetes, em du a l'escola i m'ajuda a estudiar pels exàmens. A pics les coses no surten com ella vol, la seva feina és una merda, hi ha vegades que no cobra prou, i per si fossin pocs els seus problemes se n'hi afegeix un més. La major preocupació que té és arribar a final de mes, però malgrat tots els seus problemes al treball, segueix forta com una pedra, així és ella, una dona forta que no s'atura per res i que estima a la seva família.

Per això l'estimo, perquè ella sap fer una cosa que jo no sé fer, ser forta i aguantar tots els problemes que em porta la vida, per això el meu objectiu és ser com ella...la dona més meravellosa del món, ma mare.

GUANYADORA CATEGORIA C
Aroa Madueño Torres

Conta-m'ho

Ja era fosc i ella no arribava... No podia esperar més així que vaig tornar a ca meva. En arribar a casa li vaig trucar, però no contestava. L'endemà de camí cap a l'institut ens vam trobar, estava molt inquieta em va dir que li havia sorgit un imprevist.

No la vaig voler inquietar més i vam seguir caminant. En arribar ella va anar al bany i jo cap a classe... La classe va començar, però ella encara no hi era, vaig anar al bany per si li passava res, i era allà plorant... La vaig abraçar sense dir-li res.

Quan es va posar tranquil·la em va dir que el professor de geografia l'amenaçava de suspendre-la si no feia el que li deia, no m'ho esperava, li vaig preguntar que li demanava i va contestar que l'obligava a enviar-li fotografies, quedades i més coses, ho tenia tot capturat, però per por no va dir res.

De seguida la vaig dur amb mi per contar-ho tot al director i vam mostrar tot allò que tenia. Després d'aquell dia aquell professor no va tornar al col·legi.

No et guardis res mai, sempre hi haurà algú que pugui ajudar-te, no estàs sola.

FINALISTA CATEGORIA C
Loubna Zougagh 3r ESO A